

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1946 kl. 6 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningskyldighet.

Genom en den 15 februari 1946 dagtecknad proposition, nr 70, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningskyldighet.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1942 om avverkningskyldighet, vilken jämlikt lag den 20 april 1945 (nr 123) gäller till och med den 30 september 1946, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 september 1947.

Lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningskyldighet — vilken lag ersatt den tidigare gällande lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu — gäller, enligt lag den 20 april 1945, nr 123, till och med den 30 september 1946. Enligt förstnämnda lag åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande kristidsstyrelse enligt anvisningar av statens bränslekommission bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning, må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Med ved förstås i ifrågavarande lag brännved och kolved. Vad i lagen stadgas angående ved skall emellertid, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, äga tillämpning även beträffande virke av annat slag. Med stöd av sistberörda stadgande har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 30 juni 1942 (nr 494) förordnat, att massaved (pappersved) skall falla under lagens bestämmelser.

Föredraganden, statsrådet Ericsson, har i propositionen anfört:

»Med hänsyn till ovissheten om när en kolimport av tillräcklig omfattning åter kan komma till stånd torde möjligheten att föreskriva avverkningskyl-

dighet böra bibehållas även efter den 30 september 1946. Jag finner mig därför böra förorda, att lagens giltighetstid utsträcker, förslagsvis till och med den 30 september 1947.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 7 mars 1946.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit
från första kammaren: herrar *Norman, Holmbäck, Linder, Wistrand, Nils Elowsson, Hallagård, Söderkvist* och *Hagman*;
från andra kammaren: herrar *Olovson* i Västerås, *Hagård, Hellbacken, Larsson* i Östersund, *Carlsson* i Bakeröd, *Andersson* i Eskilstuna, *Lundberg* och *Jacobsson* i Igelsbo.
